

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra, soudce Milana Podhrázkého a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobkyně: **Seven Days Agency, s.r.o. v likvidaci**, se sídlem Londýnská 254/7, Praha 2, zastoupena JUDr. Pavlem Pohorským, advokátem se sídlem Revoluční 767/25, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2025, č. j. 11 Af 19/2025-52,

t a k t o :

Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

Odůvodnění:

I.

[1] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2025, č. j. 16397/25/5300-22443-710132, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro hl. m. Prahu, jimiž byla žalobkyni dodatečně doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec 2018 až březen 2020. Žalobkyně na výzvu městského soudu k uhrazení soudního poplatku z podané žaloby požádala o přiznání osvobození od soudních poplatků.

[2] Městský soud usnesením ze dne 12. 11. 2025, č. j. 11 Af 19/2025-52, žádost žalobkyně o osvobození od soudních poplatků zamítl. Městský soud konstatoval, že žalobkyně nedostála své povinnosti řádně tvrdit a prokázat své majetkové poměry, když sice tvrdila, že je v tíživé finanční situaci, kvůli které nemůže zaplatit soudní poplatek, avšak své tvrzení nijak neprokázala.

II.

[3] Proti usnesení městského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, v níž se domáhala jeho zrušení. Namítla, že pro účely posouzení neschopnosti zaplatit soudní poplatek by měly být vždy v první řadě posuzovány výše hotovosti a výše finančních prostředků na bankovních účtech. Byť vlastnictví movitých či nemovitých věcí může být dokreslujícím podkladem pro posouzení majetkové situace stěžovatelky, nelze odhlédnout od toho, že likvidita movitých a zejména nemovitých věcí je značně omezená, tudíž nemá-li stěžovatelka žádné likvidní prostředky, kterými by mohla obratem soudní poplatek uhradit, pak vlastnictví movitých či nemovitých věcí o její aktuální finanční situaci ničeho nevypovídají. Nelze pak očekávat, že i pokud by takový majetek stěžovatelka měla, přistoupila by za účelem úhrady soudního poplatku ve výši 3 000 Kč například k prodeji nemovitosti v hodnotě několika milionů. Jak stěžovatelka uvedla i v průvodním dopisu, její účetnictví bylo zabaveno Policií ČR (a probíhá jeho rekonstrukce), tudíž stěžovatelka nemůže podat věrný obraz o svých majetkových poměrech, když bez účetnictví není schopna uvést, jaká část jejích finančních prostředků je skutečně disponibilní. Z tohoto důvodu má tedy stěžovatelka za to, že ze strany městského soudu došlo k nesprávnému vyhodnocení, zda stěžovatelka disponuje dostatečnými finančními prostředky k zaplacení soudního poplatku. V této souvislosti stěžovatelka dodala, že městský soud se tím, že je vůči stěžovateli vedeno trestní řízení, v podstatě vůbec nezabýval a tuto skutečnost ve vztahu k zaplacení soudního poplatku nikterak nevyhodnotil.

III.

[4] Pokud jde o podmínku zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, Nejvyšší správní soud již v usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS, dospěl k následujícímu závěru: „*Stěžovatel má povinnost zaplatit poplatek za řízení o kasační stížnosti jen tehdy, pokud kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé (o žalobě), či o jiném návrhu, jehož podání je spojeno s poplatkovou povinností [§ 1 písm. a), § 2 odst. 2 písm. b) a § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích].*“ V této věci však nebylo napadeným usnesením rozhodováno o návrhu ve věci samé, jelikož se jedná o procesní rozhodnutí učiněné v řízení o žalobě, jímž se toto řízení nekončí, stěžovatelce tedy povinnost zaplatit soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti nevznikla.

[5] Nejvyšší správní soud poté posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Stěžovatelka kasační stížností brojila proti zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků v řízení před městským soudem.

pokračování

[8] Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. platí, že „Účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti“.

[9] Z dikce § 36 odst. 3 s. ř. s. především vyplývá, že účastník může být osvobozen od soudních poplatků při současném splnění těchto tří předpokladů: a) podání žádosti o osvobození od soudních poplatků, b) podaný návrh (na zahájení řízení) není zjevně neúspěšný, c) doložení nedostatku prostředků.

[10] Rozhodnutí o tom, zda lze přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků, je vázáno na prokázání okolnosti, že účastník nemá dostatečné prostředky k úhradě poplatku. Je výlučně na účastníkovi, aby svoji finanční a majetkovou situaci soudu dostatečně konkrétně popsal a předložil doklady prokazující nedostatek finančních prostředků. Pokud účastník tuto povinnost nesplní, soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004-50, č. 537/2005 Sb. NSS) a žádost zamítne. Stejně tak ji zamítne, jsou-li údaje sdělené účastníkem neúplné nebo nepravdivé (viz např. rozsudky NSS ze dne 26. 8. 2009, č. j. 1 As 39/2009-88, č. 1962/2010 Sb. NSS, a ze dne 4. 7. 2017, č. j. 6 As 180/2017-10).

[11] Stěžovatelka v průběhu řízení o žalobě požádala o osvobození od soudních poplatků. V žádosti toliko uvedla, že je v likvidaci a je vůči ní podán insolvenční návrh, z čehož podle ní vyplývá, že je bez jakýchkoliv finančních prostředků a objektivně není schopna požadovaný soudní poplatek uhradit. Tyto tvrzené údaje však nijak nedoložila. Městský soud jí proto dne 7. 10. 2025 do datové schránky doručil formulář „Prohlášení právnické osoby o majetkových poměrech a dalších rozhodných skutečnostech žadatele/žadatelky pro osvobození od soudních poplatků anebo ustanovení zástupce“ (dále jen „prohlášení“) a vyzval stěžovatelku, aby jej ve lhůtě 5 dnů řádně vyplněný a doložený příslušnými podklady vrátila soudu zpět. Stěžovatelka měla zejména osvědčit a prokázat, zda a jaké jsou skutečné příjmy, výdaje a zdroje, z nichž hradí náklady vlastní činnosti a z jakých prostředků hradí náklady právního zastoupení. Městský soud současně stěžovatelku poučil, že pro případné kladné vyřízení žádosti je zapotřebí podrobně a věrohodně osvědčit majetkové a finanční poměry stěžovatelky a nebude-li v uvedené lhůtě soudu vrácen náležitě vyplněný a aktuálními podklady osvědčený či doložený formulář, bude mít soud za to, že stěžovatelka předpoklady osvobození od placení soudního poplatku neprokázala. Stěžovatelka následně městskému soudu zaslala vyplněné potvrzení, ve kterém u všech požadovaných údajů uvedla poznámku „nelze zjistit“. V průvodním dopisu pak sdělila, že z důvodu probíhajícího trestního řízení, které je vůči ní vedeno a v jehož rámci došlo k zabavení účetních dokladů, a dále z důvodu probíhající rekonstrukce účetnictví, není v současné době schopna požadované informace soudu poskytnout. Žádné další listiny k prohlášení nepřipojila.

[12] Z uvedeného je zřejmé, že stěžovatelka žádné údaje o svých majetkových a finančních poměrech i přes výzvu soudu nedoložila (ani neuvedla). Je tak patrné, že stěžovatelka nenaplnila nutnou podmínku pro osvobození od soudních poplatků. Ve vztahu k podané žádosti nedostala povinnosti tvrzení a důkazní, které spočívají v doložení takových informací, ze kterých bude možné osvědčit její majetkové a finanční poměry. Pro posouzení žádosti je nezbytné mít celkový přehled o majetkových a finančních poměrech. Bylo výlučně na stěžovatelce, aby své finanční a majetkové poměry městskému soudu dostatečně konkrétně popsala a svá tvrzení i doložila. Skutečnost, že tak neučinila, nelze klást k tíži městskému soudu. Jak bylo již výše uvedeno, soud nemá povinnost z úřední povinnosti zjišťovat majetkové a finanční možnosti účastníka řízení. Důvod, který vedl městský soud k nepřiznání osvobození od soudních poplatků, proto ob stojí.

[13] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že souhlasí se stěžovatelkou, že pro účely posouzení neschopnosti zaplatit soudní poplatek by měly být v první řadě posuzovány výše hotovosti a výše finančních prostředků na bankovních účtech. V této souvislosti je třeba uvést, že městský soud svůj (správný) závěr ohledně nesplnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků odůvodnil zejména tím, že stěžovatelka svá tvrzení, že nemá dostatečné finanční prostředky, mohla doložit např. výpisem z účtu. Dále mohla uvést, že nevlastní žádnou nemovitost, ani automobil atd. Rovněž tak mohla prokázat tvrzení o zajištění účetních dokladů v souvislosti s trestním řízením. Nic takového však neučinila. Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem, že stěžovatelka alespoň část požadovaných údajů mohla uvést a případně i doložit. Skutečnost, že je proti ní vedeno trestní řízení a její účetní doklady byly zajištěny policií (což však nedoložila), není podle názoru kasačního soudu důvodem pro absolutní rezignaci na jakékoliv tvrzení ohledně její majetkové a finanční situace. Stěžovatelka bezpochyby musí mít vědomost o stavu svého bankovního účtu, hotovosti v pokladně, o existenci movitého či nemovitého majetku. Stěžovatelce tak objektivně nic nebránilo tyto údaje městskému soudu poskytnout.

[14] Městský soud proto nepochybil, když stěžovatelce nepřiznal osvobození od soudních poplatků.

[15] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[16] O náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti rozhodne městský soud v rozhodnutí o žalobě. Kasační stížnost mířila proti usnesení, které je vnořeno do řízení o žalobě (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 29. 11. 2023, č. j. 5 As 84/2022-30, č. 4554/2024 Sb. NSS, bod 50).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2026

pokračování

David Hipšr
předseda senátu